

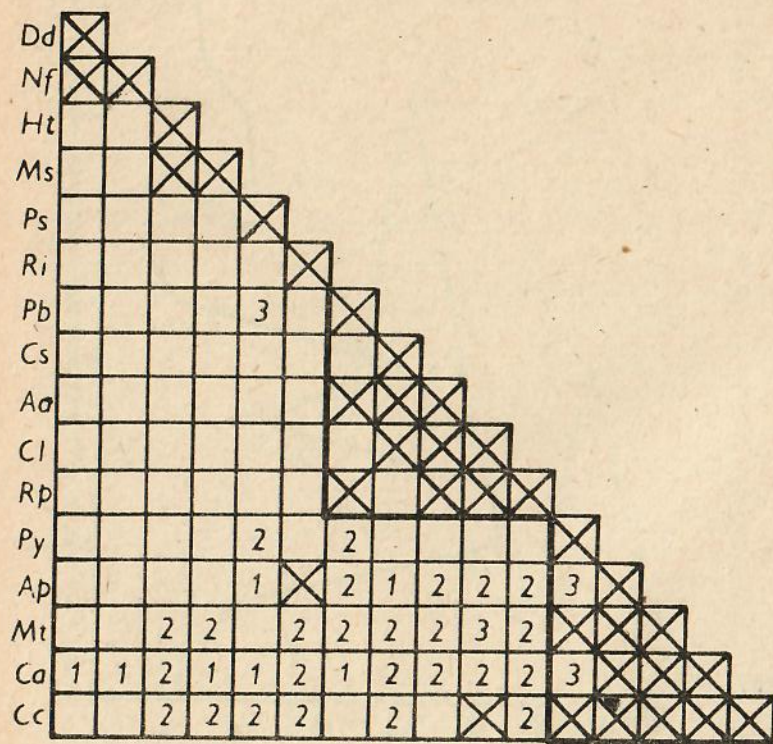
ZPRÁVY MUZEĚ ZÁPADOČESKÉHO KRAJE

32-33 v 1986 v PŘÍRODA

Graf č. 13: Grafické zobrazení diferenciacie siphonaptera sledované populace *Cl. glareolus*.

[Ht = *H. talpae*, Ri = *Rh. integella*, Rp = *Rh. pentacantha*, Dd = *D. dasyneuma*, Ca = *Ct. agyrtes*, Cl = *Ct. assimilis*, Cc = *Ct. congener*, Cs = *Ct. solutus*, Pb = *Per. bidentata*, Py = *Per. silvatica*, Nf = *N. fasciatus*, Aa = *Am. arvicolae*, Ap = *Am. penicilliger*, Mt = *M. turbidus*, Ms = *M. sciurorum*; pro hodnoty indexu podobnosti [S] použito těchto označení: S = 0 [prázdný čtverec], S větší než 0 až 1 = 1, S větší než 1 až 5 = 2, S větší než 5 až 10 = 3, S větší než 10 = X (viz Sørensenův index podobnosti)].

Pavel Řepa,
Okresní muzeum v Tachově

Složení hnízdních ptačích synuzií v příměstských parcích v Boru a Chodové Planě (západní Čechy)

Zusammensetzung der Nistsynuzien der Vögel in den vorörtlichen Parken

Úvod

Předložená práce shrnuje výsledky sledování hnízdních ptačích synuzií ve dvou větších příměstských parcích v západních Čechách. Ptactvo tohoto zajímavého biotopu bylo v uvedené oblasti již sledováno v městě Tachově (ŘEPA 1981). V dalších letech jsem měl možnost zpracovat obdobné úseky dvou dalších velkých parků v Chodové Planě a v Boru. Využil jsem této příležitosti k doplnění znalostí o ptactvu zmíněného biotopu v naší oblasti.

Popis sledovaných parků

Sledovány byly zámecké parky v Chodové Planě a Boru. Oba leží v západních Čechách v okrese Tachov. Patří do fytogeografického okresu Tachovská brázda, což je plochá parovina o nadmořské výšce 480—510 m n. m., tvořící podhůří Českého lesa. Podrobněji je oblast popsána v pracích NOVÉHO (1979) a ŘEPA (1978).

Bor u Tachova je městečko s 2500 obyvateli. Podrobnější popis města uvádím ve své předchozí práci (ŘEPA 1985). Na jižním okraji města je zámek obklopený přírodně krajinářským parkem, rozkládajícím se na ploše necelých 40 ha. Park je tvořen skupinami i rozsáhlejšími porosty starých stromů, oddělených loučkami. Jsou zde i dva malé rybníčky spojené potůčky. Podrobný popis parku nalezneme v práci ŘEPA (1984).

Ke sledování byla vybrána plocha velká 10 ha. Má protáhlý tvar a táhne se od severního okraje parku, kde navazuje na městskou zástavbu, až k jižnímu parku, kde sousedí s poli. V severní části sledovaného úseku je souvislý porost starých stromů (výška do 20 m, pokryvnost 80 %, síla kmenů 70—90 cm, — převážně dub letní, méně často buk lesní, javor mléč, modřín opadavý, vrba bílá apod.). Křovinný a bylinný podrost je dosti řídký (pokryv-

nost 30–40 %). Střední část zkoumaného úseku tvoří travnatá loučka s roztroušenými ojedinělými starými stromy, převážně duby. Na jižní části úseku je opět souvislý porost starých stromů (pokryvnost cca 80 %, výška do 18 m, síla kmenů 40–75 cm), v němž převažuje dub letní, olše lepkavá, trnovník akát, jirovec maďal a lípa velkolistá. Křovinné patro je bohaté (pokryvnost 70 %, výška do 3 m), tvořené převážně vrby. Bylinné patro je rovněž bohaté (pokryvnost 70 %, výška do 1 m), tvořené hlavně vlhkomilnými a ruderalními bylinami. V tomto úseku plochou protéká potok, a asi 100 m okraje plochy tvoří břeh malého rybníčku. Půda je zde velmi vlhká, místy podmačená. Severní část je dosti frekventována návštěvníky parku, do jižní části přicházejí lidé jen zřídka.

Chodová Planá je obec čítající 1400 obyvatel, ležící mezi Planou a Mariánskými Lázněmi. Tvořena je převážně zástavbou vesnických domků se zahrádkami, v severní části je malé sídliště s několika podlažními domy. Ve vsi jsou dva objekty průmyslového charakteru — pivovar a závod služeb Uranových dolů. Celý jižní okraj vsi lemuje rozsáhlý zámecký park. Má plochu 47 ha, je to dosti zpustlý, přírodně krajinářský park, protékáný několika potoky. Podrobný popis parku je opět v práci ŘEPY (1984). Ke sledování byla vybrána plocha o velikosti 6 ha v západní části parku. Leží mezi železniční tratí, za níž jsou pole a sportovní hřiště, za nímž je zástavba vesnických domků. Na ploše je souvislý porost starých stromů (pokryvnost 75 %, výška do 20 m, síla kmenů 60–80 cm) s několika malými světlými. Ve stromovém patře převažují duby letní, lípy malolisté, javory kleny i mléče, tsugy kanadské a borovice vejmutovky, jakož i habry obecné a buky lesní. Křovinné patro je středně husté (pokryvnost 40–50 %, výška do 5 m), převažují v něm bez černý a hroznatý, líska obecná a mladí jedinci druhů stromového patra. Bylinné patro je chudé (pokryvnost 20 až 30 %, výška do 60 cm), tvoří je ruderalní a vlhkomilné byliny. Sledovaný úsek je jen řídko navštěvován lidmi.

Metodika

Pracoval jsem metodou mapování hnízdních okrsků v podobě vycházející z mezinárodních standardních pravidel (IBCC 1969) s přihlédnutím k doplňkům, které navrhl TOMIALOJC (1980). Detailní popis metody viz u JANDY a ŘEPY (1983). Oba parky byly sledovány po devět let, od roku 1976 do roku 1984. V každém roce bylo v období od 15. dubna do 15. června provedeno 7–9 snímků.

Vlastní výsledky

Výsledky sledování jsou shrnuty v tab. 1 a 2. Pro oba sledované úseky jsou uvedeny úplné seznamy všech druhů, které byly ve sledovaném období zjištěny jako hnízdiči. Pro každý druh je uveden průměrný počet hnízdicích párů na jeden rok sledování a z této hodnoty pak byly vypočteny základní populační charakteristiky podle PALMGRENA (1930). Uváděna je denzita (počet párů na 10 ha plochy), dominance a frekvence (procentický podíl, jenž tvoří léta, v nichž druh hnízdil, z celkového počtu sledovaných let). Dále je pro každou sledovanou plochu uvedena i průměrná celková denzita ptačí synuzie (v párech na 10 ha), diverzita synuzie podle Schanona a Weaverova a ekvitalita synuzie podle Pieloua (viz ODUM 1977). V tab. 3 je uvedeno zastoupení ekologických skupin podle způsobu hníz-

dění v celé synuzii. Uvádíme počet zjištěných druhů a denzitu a dominanci všech párů patřících do příslušné skupiny. Pro porovnání jsou zařazeny údaje ze dvou dalších v naší oblasti sledovaných příměstských parků. Jde o parky v Tachově, sledované již v dřívějším období (ŘEPA 1981).

V tab. 4 jsou údaje o zastoupení skupin ptáků podle stupně urbanizace v synuziích sledovaných parků. Ptáci byli rozčleněni do čtyř skupin na základě rozboru výskytu ptáků v urbánních biotopech města Tachova (ŘEPA 1981). První skupinu tvoří druhy hnízdicí pravidelně ve všech urbánních biotopech včetně nových sídlišť. Ve druhé skupině jsou druhy, jež hnízdí jen ve vilové zástavbě a městských i příměstských parcích, ve třetí skupině druhy hnízdicí pouze v městských a příměstských parcích, a ve čtvrté skupině druhy hnízdicí jen v příměstských parcích. I v tab. 4 jsou zahrnuty údaje ze dvou dříve sledovaných příměstských parků v Tachově (ŘEPA 1981) pro srovnání.

Z tabulek je zřejmo, že hnízdní synuzie obou sledovaných příměstských parků jsou velmi početné (denzita přes 100 párů na 10 ha) a druhově pestré (přes 35 druhů). Vysoká je i diverzita a ekvitalita synuzie.

Nejpočetněji byly v obou parcích zastoupeny tyto druhy: *Fringilla coelebs*, *Turdus pilaris*, *Phylloscopus trochilus*, *Ph. collybita* a *Turdus philomelos*. *Fringilla coelebs* je vůbec nejhojnější druh všech stromových porostů ve středoevropské oblasti (srov. HUDEC et al. 1983). *Turdus pilaris* v naší oblasti proniká v poslední době stále více do urbánních biotopů a v příměstských parcích běžně vytváří velké kolonie. Další tři jmenované druhy hnízdí v keřích, takže jejich význam ve sledovaných parcích je dán relativní bohatostí keřového patra, která je působena především nedostatečnou údržbou a zpustlostí parkových porostů.

Ze skupin podle způsobu hnízdění jsou také v obou parcích nejpočetnější druhy hnízdicí v keřích. Zvláště je jejich podíl výrazný v parku v Boru, kde je křovinné patro velmi bohaté. Teprve na druhém místě je skupina ptáků hnízdicích volně na stromech. Ptáci hnízdicí v dutinách tvoří asi pětinu společenstva a ptáci hnízdicí na zemi jen asi 5 %.

Více než polovinu synuzie tvořili jedinci patřící ke druhům, které hnízdí i v městské zástavbě, ale nepronikají do úseků člověkem nejsilněji ovlivněných, jako jsou nová sídliště (skupina 2.). Menší podíl jedinců již tvoří druhy omezené hnízděním jen na parky (příměstské a městské). Jejich podíl je necelá pětina. Asi stejně početně je zastoupena i skupina druhů, jejichž hnízdění ve městech je omezeno výhradně na příměstské parky. Nejmenší podíl pak tvořila skupina silně urbanizovaných druhů, pronikajících do všech městských biotopů. Tedy i v příměstských parcích větší podíl tvoří druhy silně synantropizované (skupina 1. a 2. dohromady). Opačná je však situace, vezmeme-li v potaz počet druhů. Druhy, které v urbánním prostředí hnízdí pouze v parcích, tvořily zhruba polovinu všech druhů.

Diskuse a závěry

Výsledky z příměstských parků v Boru a Chodové Plané porovnáváme s údaji získanými v polovině sedmdesátých let v příměstských parcích Tachova (ŘEPA 1981). Výsledky jsou velmi dobře porovnatelné, byly získány ve stejné zeměpisné oblasti týž pozorovatelem za použití naprosto shodné metody. Vcelku je možno říci, že údaje o základních charakteristikách hnízdní ptačí synuzie všech čtyř srovnávaných parků se dobře shodují.

Pouze Světecký park v Tachově měl poněkud vyšší denzitu synuzie než ostatní parky (140 párů na 10 ha proti 110–120 párům). Také počet druhů ve Světeckém parku (46) byl poněkud vyšší než v ostatních třech parcích (35–38). Snad se projevila skutečnost, že tento park má podstatně větší rozlohu než ostatní. Diverzita synuzie ve všech parcích shodně dosahuje hodnot málo přes 3, také ekvibilita synuzie je shodně mezi 0,8 a 0,9.

Určité rozdíly jsou v zastoupení jednotlivých druhů. Z tab. 3 je zřejmo, že v tachovských parcích je poněkud vyšší podíl druhů hnízdících v dutinách. Oba tyto parky leží u řeky Mže a jejich součástí jsou břehové porosty starých olší, které mimořádně zvyšují nabídku dutin vhodných k hnízdění. Naopak v důsledku bohatšího křovinného patra je v parcích v Boru a v Chodové Plané vyšší podíl druhů hnízdících v křovinách. Z tab. 4 je zřejmo, že v Boru a v Chodové Plané je vyšší podíl méně urbanizovaných druhů než v Tachově, i když rozdíl není příliš velký. Zřejmě lépe udržované a lidmi více navštěvované parky (Tachov) spíše vábí i synantropizovanější druhy.

Nejpočetnější druhy jednotlivých synuzií jsou dosti shodné. Pouze v Tachově má menší význam *Turdus pilaris*. To je ovšem dáno časovým rozdílem v době sledování. Parky v Tachově byly sledovány o několik let dříve, tedy v době, kdy se *T. pilaris* teprve začal v naší oblasti synantropizovat. Proto např. v tachovském parku u minerálního pramene je v současné době rovněž početná kolonie *T. pilaris*, a tento druh je dnes v synuziích nejpočetnější. Naopak *Carduelis chloris* je v tachovských parcích významnějším členem hnízdní synuzie než je tomu v Boru a Chodové Plané. Asi zde působí jeho vysoké přizpůsobení člověku, takže má vyšší denzitu v parcích lidmi hojněji navštěvovaných. Stejnou příčinu asi bude mít i významnější zastoupení *Turdus merula* v tachovských parcích. Slabší zastoupení *Ph. trochilus* a *Ph. collybita* v tachovských parcích je reakcí na chudší křovinné patro, naopak vyšší zastoupení *Sturnus vulgaris* v těchto parcích je ovlivněno přítomností velkého množství starých olší (viz i výše).

Rozdíly v zastoupení jednotlivých početných druhů v synuziích čtyř porovnávaných parků však nejsou příliš velké. Proto lze říci, že v podstatě shodně ve všech sledovaných parcích patří k nejdůležitějším druhům hnízdních ptáků *Fringilla coelebs*, *Turdus pilaris*, *Turdus philomelos*, *Phylloscopus collybita*, *Phylloscopus trochilus*, *Carduelis chloris*, *Sturnus vulgaris* a *Parus major*.

V tab. 5 jsou Sørensenovy a Renkonenovy indexy pro porovnání vzájemné podobnosti kvalitativního i kvantitativního složení hnízdních ptačích synuzií čtyř porovnávaných příměstských parků. Hodnoty indexů jsou obecně dosti vysoké, takže signalizují velkou vzájemnou podobnost. Je však zřejmo, že větší podobnost je mezi oběma tachovskými parky na straně jedné a parky v Boru a Chodové Plané na straně druhé. Jde o rozdíly mezi parky alespoň částečně udržovanými a silněji navštěvovanými lidmi (Tachov) a parky zpustlými, málo lidmi využívanými (Bor a Chodová Planá).

Vcelku je možno říci, že naše porovnání ukázalo na jedné straně značnou podobnost hnízdních synuzií příměstských parků naší oblasti. Je tedy souhrn dosavadních výsledků možno považovat za určitý reprezentativní popis synuzií všech příměstských parků dané oblasti. Na druhé straně však bylo ukázáno, jaké menší rozdíly ve složení hnízdních synuzií mohou být vyvolány různým stupněm údržby a využívání parků.

Protože ve složení ptactva nově sledovaných parků, jak je uvádíme v této práci, a složení ptactva dříve sledovaných parků v Tachově (ŘEPA 1981)

nejdou zásadní rozdíly, může porovnání s výsledky z parků v dalších místech střední Evropy, provedené v předchozí práci (ŘEPA 1981) posloužit i pro zhodnocení nově sledovaných parků. I pro ně platí dříve uvedené zjištění (ŘEPA 1981), že složení ptactva v příměstských parcích u malých měst a obcí se zásadním způsobem neliší od složení ptactva v příměstských parcích u velkých měst.

Shrnutí

1. V letech 1976–84 bylo metodou mapování hnízdních okrsků sledováno složení hnízdní ptačí synuzie v příměstských parcích v Boru a Chodové Plané (oblast Tachovské brázdy, okres Tachov, západní Čechy).
2. Bylo zjištěno, že denzita hnízdní synuzie byla mezi 110–120 páry na 10 ha, počet druhů byl 35, resp. 38, diverzita synuzie mezi 3–3,25 a ekvibilita synuzie málo přes 0,85. Nejdůležitějšími druhy byly *F. coelebs*, *T. pilaris*, *Ph. collybita*, *Ph. trochilus* a *T. philomelos*, velký význam měli i *P. major*, *T. merula* a *C. chloris*. Druhy hnízdící v dutinách činily asi 20 % synuzie, druhy hnízdící v křovinách přes 40 % synuzie a byly její nejdůležitější složkou. Druhy vázané jen na parky obou typů činily 30 % synuzie, druhy omezené jen na příměstské parky činily cca 15 % synuzie.
3. Srovnání s hnízdními synuziemi dříve sledovaných příměstských parků v téže oblasti (město Tachov — ŘEPA 1981) ukázalo jen menší rozdíly. V tachovských parcích byl pouze o něco vyšší podíl druhů hnízdících v dutinách, o něco menší podíl druhů hnízdících v keřích a menší podíl málo urbanizovaných druhů. Rozdíly jsou dány skutečností, že tachovské parky jsou lépe udržovány (chudší křovinné patro) a více navštěvovány lidmi.
4. Z dosud provedených rozborů ptactva v příměstských parcích tachovského okresu lze odvodit obecně platnější údaje o složení hnízdní synuzie ptactva v tomto biotopu. Denzita neklesá pod 110 párů na 10 ha, počet druhů se pohybuje nad 35, diverzita synuzie nad 3 a ekvibilita synuzie nad 0,8.

Zusammenfassung

In den Jahren 1976–1984 wurde in den vorörtlichen Parken die Stadt Bor und die Gemeinde Chodová Planá (Kreis Tachov, Westböhmen), die Durchforschung der qualitativen und quantitativen Zusammensetzung von Nistsynusien der Vögel vollgebracht. Für die Erforschung wurde die Fläche um die Große 10 ha in der Stadt Bor und 6 ha in der Gemeinde Chodová Planá erwählt. Die Zusammensetzung der Nistsynusien wurde im Zeitabschnitt von 15. 4. bis 15. 6. jedes Jahresmittels der Kartierung der Nistterritorien untersucht.

Die Angabe über die Zusammensetzung der Nistsynusien sind in der Tab. 1–2 anzuführen. Die durchschnittliche Densität der Nistsynusie in der Stadt Bor beträgt 114,4 Paar pro 10 ha, Diversität 3,258 und Äquibilität 0,885. Die durchschnittliche Densität der Nistsynusie in der Gemeinde Chodová Planá beträgt 119,6 Paar pro 10 ha, Diversität 3,075 und Äquibilität 0,868.

In der Stadt Bor dominieren folgende Vogelarten: *F. coelebs*, *T. pilaris*, *Ph. collybita*, *T. philomelos*, *Ph. trochilus* und *S. atricapilla*.

In der Gemeinde Chodová Planá dominiert: *T. pilaris*, *F. coelebs*, *Ph. trochilus*, *Ph. collybita*, *T. philomelos*, *C. chloris* und *P. major*.

Literatura

- Balogh J., 1958: Lebensgemeinschaften der Landtiere. — Budapest-Berlin, 560 pp.
- Hudec K. et. coaut., 1983: Fauna ČSSR, sv. 23 a 24. Ptáci 3/I a 3/II. — Praha, 1232 pp.
- IBCC, 1969: Recommendations for an International Standard for a Mapping Method in Bird Census Work. — Bull. Ecol. Res. Comm., Lund 9: 49—52.
- Janda J., P. Řepa 1983: Metody kvantitativního výzkumu v ornitologii. — Cyklostyl, materiál, KDPM Ostrava, 35 pp.
- Nový P., 1979: Chráněné rostliny Tachovska. — Sborn. met. přír., Okr. muzeum, Tachov, 2: 84 pp.
- Odum, E. P., 1977: Základy ekologie. — Academia, Praha.
- Palmgren P., 1930: Quantitative Untersuchungen über die Vogelfauna in den Wäldern Südfinnlands. — Acta Zool. Fenn., 7: 1—218.
- Řepa, P., 1978: Zvířena tachovského okresu. — Sborn. met. přír., Okres. muz. Tachov, 1: 59 pp.
- Řepa, P., 1981: Qualitative und quantitative Zusammensetzung von Nist-synuzien der Vögel in der Stadt Tachov (Südwestböhmen). — Věstn. čs. spol. zool., Praha, 45: 129—143.
- Řepa, P., 1984: Parky tachovského okresu. — Sborn. met. přír., Okres. muz. Tachov, 4: 85 pp.
- Řepa, P., 1985: Složení hnízdních synuzií ptáků v malém městě Boru (jihozápadní Čechy). — Sborn. Západočes. Muz., Plzeň, Přír., 56: 3—9.
- Tomiałojc, L., 1980: Kombinowana odmiana metody kartograficznej do liczenia ptaków legowych. — Not. orn., 21: 1—4.

Adresa autora: RNDr. Pavel Řepa, Okresní muzeum, tř. Míru 447, 347 01 Tachov, ČSSR.

Poznámka redakce: Na základě sdělení autora jde o dílčí práci, která se týká ptáčích synuzií v jediném biotopu. Vzájemné srovnání hnízdních ptáčích synuzií v rozličných biotopech nelesní zeleně bude zveřejněno ve studii, která bude následovat.

Tab. 1: Složení hnízdní ptáčích synuzií ve sledovaném úseku zámeckého parku v Boru v letech 1976—1984.
Zusammensetzung der Vogelnist-synuzie im vorörtlichen Park der Stadt Bor in den Jahren 1976—1984.

druh	průměrný počet párů	denzita v párech na 10 ha	dominance	frekvence
	durchschn. Paaranzahl	Densität (Paare pro 10 ha)	Dominanz	Frequenz
<i>Fringilla coelebs</i>	11,8	11,8	10,2	100
<i>Turdus pilaris</i>	9,6	9,6	8,0	88
<i>Phylloscopus collybita</i>	7,2	7,2	6,2	100
<i>Turdus philomelos</i>	6,6	6,6	5,7	100
<i>Phylloscopus trochilus</i>	6,2	6,2	5,3	100
<i>Sylvia atricapilla</i>	5,6	5,6	4,8	100
<i>Sturnus vulgaris</i>	5,0	5,0	4,4	88
<i>Parus major</i>	4,6	4,6	4,0	100
<i>Turdus merula</i>	4,6	4,6	4,0	100
<i>Carduelis chloris</i>	4,4	4,4	3,8	100
<i>Prunella modularis</i>	4,2	4,2	3,6	100
<i>Phylloscopus sibilatrix</i>	4,2	4,2	3,6	100
<i>Sylvia curruca</i>	4,2	4,2	3,6	100
<i>Sylvia borin</i>	4,0	4,0	3,4	100
<i>Streptopelia decaocto</i>	3,8	3,8	3,2	100
<i>Parus caeruleus</i>	3,6	3,6	3,1	100
<i>Sitta europaea</i>	3,4	3,4	2,9	100
<i>Erithacus rubecula</i>	2,8	2,8	2,4	100
<i>Troglodytes troglodytes</i>	2,8	2,8	2,4	88
<i>Dendrocopos major</i>	2,0	2,0	1,7	100
<i>Hippolais icterina</i>	2,0	2,0	1,7	88
<i>Certhia brachydactyla</i>	1,8	1,8	1,5	88
<i>Picus viridis</i>	1,4	1,4	1,2	66
<i>Emberiza citrinella</i>	1,4	1,4	1,2	55
<i>Sylvia communis</i>	1,2	1,2	1,0	66
<i>Parus palustris</i>	0,8	0,8	0,7	44
<i>Phoenicurus phoenicurus</i>	0,8	0,8	0,7	44
<i>Serinus serinus</i>	0,8	0,8	0,7	44
<i>Passer montanus</i>	0,8	0,8	0,7	44
<i>Falco tinnunculus</i>	0,6	0,6	0,5	33
<i>Motacilla alba</i>	0,6	0,6	0,5	22
<i>Carduelis carduelis</i>	0,6	0,6	0,5	11
<i>Streptopelia turtur</i>	0,4	0,4	0,3	22
<i>Cuculus canorus</i>	0,4	0,4	0,3	22
<i>Jynx torquilla</i>	0,2	0,2	0,2	11
<i>Locustella fluviatilis</i>	0,2	0,2	0,2	11
Celkem — Insgesamt	114,4	114,4	100,0	

počet druhů 37
Artenzahl

diverzita
Diversität

3,258

ekvitabilita
Äquitabilität 0,885

Tab. 2: Složení hnízdní ptačí synuzie ve sledovaném úseku zámeckého parku v Chodové Planě v letech 1976–1984.
Zusammensetzung der Vogelnistsynuzie im vorörtlichen Park der Stadt Chodová Planá in den Jahren 1976–1984.

druh	průměrný počet párů	denzita v párech na 10 ha	dominance	frekvence
	durchschn. Paaranzahl	Densität (Paare pro 10 ha)	Dominanz	Frequenz
<i>Turdus pilaris</i>	8,8	14,7	12,2	100
<i>Fringilla coelebs</i>	8,0	13,3	11,0	100
<i>Phylloscopus trochilus</i>	5,6	9,3	7,8	100
<i>Phylloscopus collybita</i>	4,4	7,3	6,1	100
<i>Turdus philomelos</i>	4,4	7,3	6,1	100
<i>Carduelis chloris</i>	4,2	7,0	5,9	100
<i>Parus major</i>	4,0	6,7	5,5	100
<i>Turdus merula</i>	3,2	5,3	4,5	100
<i>Sylvia atricapilla</i>	2,6	4,3	3,7	88
<i>Sylvia borin</i>	2,6	4,3	3,7	100
<i>Parus caeruleus</i>	2,6	4,3	3,6	100
<i>Prunella modularis</i>	2,0	3,3	2,8	77
<i>Erithacus rubecula</i>	2,0	3,3	2,8	100
<i>Streptopelia decaocto</i>	1,8	3,0	2,5	55
<i>Sitta europaea</i>	1,8	3,0	2,5	66
<i>Certhia brachydactyla</i>	1,8	3,0	2,5	88
<i>Sylvia curruca</i>	1,8	3,0	2,5	77
<i>Serinus serinus</i>	1,8	3,0	2,5	77
<i>Hippolais icterina</i>	1,2	2,0	1,6	44
<i>Troglodytes troglodytes</i>	0,8	1,3	1,1	44
<i>Sturnus vulgaris</i>	0,8	1,3	1,1	33
<i>Dendrocopos major</i>	0,6	1,0	0,8	33
<i>Sylvia communis</i>	0,6	1,0	0,8	33
<i>Emberiza citrinella</i>	0,6	1,0	0,8	22
<i>Carduelis carduelis</i>	0,6	1,0	0,8	33
<i>Motacilla alba</i>	0,6	1,0	0,8	33
<i>Falco tinnunculus</i>	0,4	0,7	0,5	22
<i>Parus palustris</i>	0,4	0,7	0,5	22
<i>Passer montanus</i>	0,4	0,7	0,5	22
<i>Corvus corone</i>	0,4	0,7	0,5	22
<i>Parus ater</i>	0,2	0,3	0,3	11
<i>Picus viridis</i>	0,2	0,3	0,3	11
<i>Phylloscopus sibilatrix</i>	0,2	0,3	0,3	11
<i>Locustella naevia</i>	0,2	0,3	0,3	11
<i>Coccythraustes coccythraustes</i>	0,2	0,3	0,3	11
Celkem — Insgesamt	70,8	119,6	100,0	

počet druhů 35 diverzita 3,075 ekvitabilita 0,868
Paaranzahl Diversität Äkvtabilität

Tab. 3: Zastoupení ekologických skupin podle způsobu hnízdění v ptačích synuziích sledovaných parků.

Vertretung der ökologischen Gruppen in den Vögelsynusien der einzelnen erforschten Parken laut der Nistweise.

způsob hnízdění		Tachov Světecký park Tachov podle ŘEPY (1981)	Tachov park u miner. pramene Tachov nach ŘEPA (1981)	Bor zámecký park bei dem Schloss	Chodová Planá zámecký park bei dem Schloss
Nistweise		Světecký-park nach ŘEPA (1981)	Tachov Park an der Mineral-quelle	Bor Park bei dem Schloss	Chodová Planá Park bei dem Schloss
v dutinách in Höhlen	počet druhů	16	13	11	10
	Zahl der Arten				
	denzita	46,8	37,4	23,9	23,3
	Densität				
na stromech auf Bäumen	dominance	32,5 %	31,4 %	21,0 %	19,6 %
	Dominanz				
	počet druhů	11	7	9	9
	Zahl der Arten				
v keřích in Sträuchern	denzita	49,4	46,3	30,2	45,4
	Densität				
	dominance	34,3 %	38,9 %	36,5 %	38,2 %
	Dominanz				
na zemi am Boden	počet druhů	12	12	14	13
	Zahl der Arten				
	denzita	38,9	27,0	54,4	48,8
	Densität				
	dominance	27,0 %	22,7 %	47,7 %	41,0 %
	Dominanz				
	počet druhů	6	6	3	3
	Zahl der Arten				
	denzita	8,0	7,5	5,3	2,5
	Densität				
	dominance	5,7 %	6,3 %	4,8 %	1,2 %
	Dominanz				

Tab. 4: Zastoupení ekologických skupin podle stupně urbanizace v synu-
zích sledovaných parků.

Vertretung die ökologischen Gruppen in den Vögelsynusen der
einzelnen erforschten Parken laut der Stufe der Urbanisierung.

		Tachov Světecký park podle ŘEPY [1981]	Tachov park u miner. pramene Tachov Park bei der Mineral- quelle nach ŘEPA [1981]	Bor zámecký park Bor Park bei dem Schloss	Chodová Planá zámecký park Chodová Planá Park bei dem Schloss
ptáci hnízdící i v městské zástavbě včetně nových sídlišť	počet druhů Artenzahl	6	5	4	5
Arten nistende in neuen Siedlungen + Villenver- bauung + in den Stadt- -Parken + in den statdt- nahen Parken	denzita Densität	15,8	18,9	9,1	16,9
	dominance Dominanz	11,0 %	16,0 %	8,0 %	14,2 %
ptáci hnízdící jen ve staré zástavbě a v parcích	počet druhů Artenzahl	18	17	18	15
Arten nistende in der Villenverbauung + in den Stadtparken + in den stadtnahen Parken	denzita Densität	87,8	71,0	64,0	63,7
	dominance Dominanz	61,0 %	60,2 %	56,2 %	53,5 %
ptáci hnízdící jen v městských a příměstských parcích	počet druhů Artenzahl	10	9	7	8
Arten nistende in den Stadtparken und in den stadtnahen Parken	denzita Densität	18,1	19,0	21,2	20,6
	dominance Dominanz	12,6 %	16,1 %	18,6 %	17,3 %
ptáci hnízdící jen v příměstských parcích	počet druhů Artenzahl	12	7	8	7
Arten nistende nur in den stadtnahen Parken	denzita Densität	22,9	8,8	19,0	28,5
	dominance Dominanz	15,9 %	7,5 %	16,7 %	15,0 %

Tab. 4: Sörensenovy (nahore) a Renkonenovy (dole) indexy pro porovnání
podobnosti kvalitativního a kvantitativního složení ptačích spole-
čenstev sledovaných příměstských parků.

Sörensen's (oben) und Renkonen's (unten) Indexe für den Ver-
gleich der Ähnlichkeit die qualitative und quantitative Zusammen-
setzung der Vögelsynusen in den verfolgten Parken.

	SP	MP	BP	CHP
SP	XXXX	86,5	78,5	74,0
MP	85,2	XXXX	77,0	77,0
BP	76,5	69,0	XXXX	91,5
CHP	67,5	69,8	80,9	XXXX

SP — Tachov, Světský park, podle ŘEPY [1981];
Tachov, Světský-Park, nach ŘEPA [1981]

MP — Tachov, park u minerálního pramene, podle ŘEPY [1981];
Tachov, Park an der Mineralquelle, nach ŘEPA [1981]

BP — Bor, zámecký park;
Bor, Schlosspark

CHP — Chodová Planá, zámecký park;
Chodová Planá, Schlosspark